

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **J. G., nar. X., H. X.**, splnomocnený zástupca oprávnených osôb po pôvodných vlastníkoch bývalej Urbarskej spoločnosti H. ,zast. JUDr. J. S., advokát, advokátska kancelária Š. X. H. proti žalovanému: **Ing. J. Z., L. X., H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu, Spoločnosť poľnohospodárov – družstvo L., K., IČO: X. **o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn 4Cbi/55/2006, na dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu č.k. 4 Obo/71/2008 zo dňa 05. 05. 2009 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok odvolacieho súdu č. k. 4 Obo/71/2008 - 38 zo dňa 5.mája 2009 v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa č. k. 4 Cbi/55/2006 - 22 zo dňa 14. januára 2008 **zrušuje** a vec **vracia** Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 4Cbi/55/2006-22 zo dňa 14. 01. 2008 rozhodol o žalobnom návrhu tak, že vylúčil parcelu E. trvalé trávne porasty a lesný pozemok o výmere 248443 m², zapísanú na LV č. X., kat. územia H. zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Spoločnosť poľnohospodárov – družstvo L., K.. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

V odôvodnení sa konštatuje, že predmetom žaloby je žalobcom uplatnený nárok v zmysle § 19 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej ZKV). Žalovaný pri vykonaní súpisu majetku zapísal do podstaty všetky veci, o ktorých na základe predložených dokladov predpokladal, že v zmysle § 6 ods. 2 ZKV patria do podstaty. Predmetná nehnuteľnosť bol zahrnutá do konkurznej podstaty.

Z obsahu zápisnice z prieskumného pojednávania vo veci reštitučného nároku oprávnených osôb po pôvodných vlastníkoch členov Urbárskej spoločnosti H. uplatneného podľa zákona č. 503/2003 Z. z., konkrétne dňa 08. 08. 2006 na Obvodnom pozemkovom úrade v H. súd zistil, že na uvedenom úrade prebieha konanie vo veci uplatneného reštitučného nároku osôb po pôvodných vlastníkoch Urbárskej spoločnosti H.. Napriek tomu správca predmetnú nehnuteľnosť v rámci speňaženia podstaty odpredal. Je vecou správcu konkurznej podstaty, či počká so speňažením veci na výsledok sporu o vylúčenie veci alebo na svoju zodpovednosť vec speňaží. Vzhľadom k tomu, že správca konkurznej podstaty ako samostatný procesný subjekt je povinný postupovať pri speňažovaní veci s odbornou starostlivosťou, zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením jeho povinnosti. Na základe uvedených zistení súd dospel k záveru, že odpredaním uvedenej nehnuteľnosti správcom konkurznej podstaty došlo k porušeniu zákona č. 503/2003 Z. z. konkrétne ustanovenie § 4 ods. 2, a preto sa žalobca oprávnenne domáhal vylúčenia parcely č. E. trvalé trávne porasty a lesný pozemok o výmere 248443 m², zapísanej na LV č. X. kat. územia H. zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Spoločnosť poľnohospodárov – družstvo L. K.. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, pretože určenie, že táto nehnuteľnosť nemala byť zaradená do súpisu konkurznej podstaty úpadcu je vzhľadom na výrok súdu nadbytočné. S prihliadnutím na výsledok konania súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací odvolaním napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol podľa ust. § 220 O. s. p.

V odôvodnení odvolací súd konštatoval, že z predložených dokladov mal za nesporné, že v čase podania žaloby už predmetná vec (parcela) nebola súčasťou konkurznej podstaty. Parcela bola správcom konkurznej podstaty úpadcu na základe plánu speňaženia schváleného schôdzou konkurzných veriteľov odpredaná kúpnu zmluvou zo dňa 16. 09. 2004 a následne novým vlastníkom odpredaná kúpnu zmluvou dňa 25. 10. 2005 ďalšej spoločnosti. S poukazom na § 6 ZKV sa výkon rozhodnutia predmetnej parcely týkať nemôže a do konkurznej podstaty zaradená byť nemohla, nakoľko už konkurznú podstatu netvorila, následkom jej odpredania inému subjektu. Ochrana práv zakotvená v ustanovení § 19 ods. 2 ZKV, sa môže týkať iba veci, ktorá konkurznú podstatu tvorí. V danom prípade bola predmetná parcela odpredaná počas konkurzu, napriek upozorneniu žalobcu, ale fakt, že odpredaná bola, sporný nie je. V spore o právo na vylúčenie veci z konkurznej podstaty sa nerieši, či vec mohla, alebo nemohla byť odpredaná. Účelom vylučovanej žaloby je zistiť, či

správca konkurznej podstaty vec, ktorú zaradil do konkurznej podstaty mohol zaradiť, teda zaradil ju v súlade so zákonom. Aj za predpokladu, že ten, kto sa práva na ochranu jeho vlastníctva domáha, by mal právo na vlastníctvo k tejto veci, nie je dôvodom pre vylúčenie veci z konkurznej podstaty, ktorá v čase podania žaloby už konkurznú podstatu netvorila. Otázka, či táto vec odpredaná byť mohla, nie je predmetom vylučovanej žaloby s odkazom na ustanovenie § 19 ods. 2 ZKV. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s poukazom na ust. § 238 ods. 1 O. s. p. a z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. Napadané rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci považuje za nesprávne a vydané v rozpore s platnými právnymi predpismi s tým, že podľa jeho názoru odvolací súd nesprávne vec právne posúdil. Poukázal na to, že žiadal o zákaz predaja spornej parcely a jej vylúčenie z konkurznej podstaty ihneď po tom, čo sa dozvedel, že do konkurznej podstaty bola správcom konkurznej podstaty neoprávnené zahrnutá. Následne sa riadil pokynmi konkurzného súdu, s tým cieľom, aby zabránil prevodu vlastníckeho práva k predmetnej parcele.

Preto navrhuje, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v súlade s ust. § 243b ods.1 O. s. p. a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu sa žalovaný vyjadril písomným podaním zo dňa 28. 07.2009. Napadnuté rozhodnutie považuje za správne a vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, bolo by jeho rozhodnutie, vzhľadom na skutočnosť, že vec nepatrí do konkurznej podstaty, nevykonateľné. Navrhuje dovolanie s poukazom na ust. 243b ods.1 O. s. p. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) proti rozsudku, ktorý možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a dospel k záberu, že dovolanie je dôvodné.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v § 237 a § 238 O. s. p.

Podľa ust. § 242 ods. 1 O. s. p., dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Žalobný návrh musí byť jasný a určitý a musí z neho vyplývať čoho sa žalobca domáha. Musí obsahovať aspoň nevyhnutné náležitosti v zmysle § 79 ods.1 O. s. p. t.j. – musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určený, kto ho robí, musí obsahovať meno, zamestnanie, bydlisko účastníkov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, musí byť z neho zjavné, čoho sa žalobca domáha, musí byť podpísaný a datovaný. Na podanie žaloby je legitimovaná tak fyzická ako aj právnická osoba. Preto súd sa musí zaoberať každým návrhom. Je však povinný skúmať, či sú splnené podmienky konania podľa § 103 O. s. p. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky, ktoré rozlišujeme na odstraniteľné a neodstraniteľné. Neodstraniteľné nedostatky konania (§ 7, 8, 83, 159 ods. 3 O. s. p.) majú za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Neúplnosť návrhu na začatie konania (§ 42 ods. 3, § 79 O. s. p.) je potrebné považovať za odstraniteľné nedostatky konania.

Každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 20 O. s. p.). Všetci účastníci sa môžu dať zastúpiť. Kto môže byť zástupcom upravujú príslušné právne predpisy. Zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

Podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 24 O. s. p.) účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu (t. j. osobu, ktorá je inak spôsobilá pred súdom samostatne konať). V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25 (zastúpenie advokátom).

Predmetnú žalobu podala fyzická osoba označená ako: **J. G., bytom H. č.d.X., splnomocnený zástupca oprávnených osôb po pôvodných vlastníkoch bývalej Urbárskej spoločnosti H.** K žalobnému návrhu nebola doložená dohoda o plnomocenstve (resp. dohoda o zastúpení) medzi zástupcom a zastúpenými. Jedná sa o dvojstranný právny úkon pre ktorý sa vyžaduje písomná forma. V zásade platí, že zástupca je povinný pri prvom procesnom úkone preukázať oprávnenie zastupovať účastníka. Nie je však vylúčené, aby zástupca aj dodatočne preukázal túto skutočnosť na základe výzvy súdom. Jedná sa o taký nedostatok podmienky konania, ktorý je možné odstrániť opravou alebo doplnením podľa § 43 ods.1 O. s. p.

Z obsahu spisu ako aj zo samotnej žaloby nie je zrejme, kto sú osoby zastúpené a v akom rozsahu, jedná sa o osoby neurčité bez akejkoľvek ich identifikácie resp. nie je možné dôvodiť, kto sú oprávnené osoby (reštituenti) v zmysle zákona č.503/2003 Z. z. (§ 2 ods. 1) a či sú nositeľmi práv v zmysle podaného žalobného návrhu.

V spornom prípade súd prvého stupňa bol povinný postupovať podľa § 43 ods.1 O. s. p. Sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v stanovenej lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd uznesením odmietne podanie, ak toto podanie mohlo byť podľa obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

Prvostupňový súd bez toho, aby uvedenú vadu podania odstránil, ktorá bránila v konaní pokračovať, vo veci meritórne rozhodol rozsudkom v zmysle § 156 O. s. p. Odvolací súd napriek uvedeným procesným vadám konania taktiež vo veci samej rozhodol a napadnutým odvolaním zmenil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. bez toho, aby skúmal podmienky konania v zmysle § 103 O. s. p.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ustanovenia § 243b ods. 2 , 3 O. s. p. rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie vychádzajúc z toho, že prípustnosť dovolania vo veci je daná podľa ustanovenia § 242 ods. 1 a § 237 písm. c/ O. s. p. Keďže ide o také vady

konania pre ktoré je potrebné rozhodnutia obidvoch súdov zrušiť, nezaoberal sa dovolací súd napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Súdy nižšieho stupňa sú právnym názorom dovolacieho súdu viazané. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhoduje znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.